
VAALITAISTELU PIETARISSA JA MENSHEVIKIT

Vaalitaistelu ei ollut missään niin kärkevää kuin Pietarissa. Ei missään ollut sellaisia yhteenottoja puolueiden välillä kuin Pietarissa. Sosialidemokraatit, narodnikit, kadetit ja mustasotnialaiset, bolshevikit ja menshevikit sosialidemokratiassa, trudovikit^o, eser-rät ja kansansosialistit narodnikkien keskuudessa, vasemmisto- ja oikeistokadetit kadettipuolueessa — kaikki he kävivät ankaraa taistelua...

Mutta siksipä eivät myöskään missään puolueiden piirteet tulleet niin selvästi esille kuin Pietarissa. Niin sen täytyikin olla. Vaalitaistelu on toimintaa, ja puolueet voidaan tulla tuntemaan vain käytännössä. Selvää on, että mitä ankarammin käytiin taistelua, sitä selvemmin tuli paljastua myöskin taistelujoiden piirteiden.

Tässä suhteessa on sängen mielenkiintoista bolshevikien ja menshevikien käyttäytyminen vaalitaistelun aikana.

Te kai muistatte menshevikien puheet. He sanoivat jo ennen vaaleja, että Perustava kokous ja demokraattinen tasavalta ovat tarpeeton painolasti,

että ennen kaikkea tarvitaan Duuma ja kadettilainen ministeristö, jonka vuoksi on tarpeen vaalisopimus kadettien kanssa. Muussa tapauksessa, nähkääs, voittavat mustasotnialaiset. Menshevikkien johtaja **Tsherevanin** kirjoitti vaalien edellä:

„Proletariaatin olisi typerää ja mieletöntä yrittää, kuten eräät ehdottavat, ryhtyä yhdessä talonpoikaiston kanssa taisteluun sekä hallitusta että porvaristoa vastaan täysivaltaisen ja koko kansaa edustavan Perustavan kokouksen puolesta“ (kts. „Nashe Dielo“ № 1).

Menshevikkien toinen johtaja, **Plehanov**, myötäili Tsherevaninille. Hänkään ei hyväksynyt koko kansaa edustavaa Perustavaa kokousta, vaan ehdotti sen asemesta „täysivaltaisen Duuman“, jonka olisi pitänyt tulla kadeteille ja sosialidemokraateille „yhteiseksi ohjelmaksi“ (kts. „Tovarishtsh“, marraskuun 24 pnä 1906).

Mutta tunnettu menshevikki **Vasiljev** sanoi avoimemmin, että luokkataistelu on „tällä ajankohdalla tuhoisaa ja rikollista...“, että eri luokkien ja ryhmien täytyy „joksikin ajaksi jättää pois kaikki „parhaat ohjelmat“ ja yhtyä yhdeksi perustuslailliseksi puolueeksi...“ (kts. „Tovarishtsh“, joulukuun 17 pnä 1906).

Näin puhuivat menshevikit.

Bolshevikit jo heti alusta pitäen tuomitsivat tuollaisen menshevikkien kannan. He sanoivat, että sopimus kadettien kanssa ei sovi sosialisteille, — sosialistien on esiinnyttävä vaalitaistelussa itsenäisesti. Vaalien ensimmäisessä asteessa sopimukset ovat sallittavia vain poikkeustapauksissa ja niissäkin vain sellaisten puolueiden kanssa, jotka asettavat päivän tunnukseksi koko kansaa edustavan Perustavan

kokouksen, kaikkien maiden pakkoluovuttamisen, kahdeksantuntisen työpäivän j.n.e. Mutta kadetithan hylkäävät kaiken tämän. „Mustasotnialainen vaara“ on liberaalien keksintöä eräiden naiivien ihmisten peloittelemiseksi. Mustasotnialaiset eivät voi „saada valtoihinsa“ Duumaa. Menshevikit toistavat liberaalien sanoja puhuessaan „mustasotnialaisesta vaarasta“. Sen sijaan on olemassa „kadettilainen vaara“, ja se on todellinen vaara. Meidän velvollisuutemme on liittää lujasti ympärillemme kaikki vallankumoukselliset ainekset ja käydä taistelua kadetteja vastaan, jotka tekevät sopimuksen taantumuksen kanssa vallankumousta vastaan. Meidän on käytävä samanaikaisesti kahdenlaista taistelua: sekä taantumusta että myöskin liberaalista porvaristoa ja sen puolustajia vastaan.

Näin puhuivat bolshevikit.

Ja niin lähenee Pietarin sosialidemokraattisen konferenssin¹⁰ alkamispäivä. Siellä, tuossa konferenssissa, piti proletariaatille tulla esitetyksi kaksi taktiikkaa: sopimustaktiikka kadettien kanssa ja taistelutaktiikka kadetteja vastaan... Nyt, tuossa konferenssissa, proletariaatin piti antaa arvionsa kaikesta siitä, mitä bolshevikit ja menshevikit olivat siihen mennessä puhuneet. Mutta menshevikit aavistivat, että heitä odottaa tappio, he tajusivat, että konferenssi tuomitsee heidän taktiikkansa, ja he päättivät poistua konferenssista, sanoutua irti sosialidemokratiasta. Kadettien kanssa tehtävän sopimuksen hyväksi menshevikit alkoivat hajoituksen. He mielivät viedä „omia miehiään“ Duumaan hieromalla kauppoja kadettien kanssa.

Bolshevikit tuomitsivat jyrkästi tuon heikkoluonteisen menettelyn. He todistivat numeroilla „mustasotnialaisen vaaran“ olemattomuuden. He arvostelivat armottomasti eserriä ja trudovikkeja kehoittaen avoimesti heitä liittymään lujasti proletariaatin ympärille vastavallankumousta ja kadetteja vastaan.

Samaan aikaan kun bolshevikit liittivät vallankumouksellisia aineksia proletariaatin ympärille, kun he toteuttivat järkkymättä proletariaatin leppymätöntä taktiikkaa, menshevikit kävivät työläisten selän takana neuvotteluja kadettien kanssa.

Mutta kadetit kallistuivat vähitellen oikealle. Stolypin kutsui kadettien johtajan, **Miljukovin**, luoksensa „neuvottelemaan“. Kadetit antoivat yksimielisesti Miljukovin tehtäväksi käydä taantumuksen kanssa neuvotteluja „puolueen nimessä“. Selvää on, että kadetit halusivat sopimusta taantumuksen kanssa vallankumousta vastaan. Samaan aikaan kadettien toinen johtaja, **Struve**, ilmoitti julkisesti, että „kadetit haluavat sopimusta yksinvaltiaan kanssa perustuslain saamisen tarkoituksessa“ (kts. „Retsh“¹¹, tammikuun 18 pnä 1907). Oli ilmeistä, että kadetit tekevät liiton taantumuksen kanssa.

Mutta menshevikit järjestivät sittenkin neuvotteluja kadettien kanssa, he tavoittelivat sittenkin liittoa kadettien kanssa. Poloiset! He eivät käsittäneet, että mennessään sopimukseen kadettien kanssa he tekivät liiton taantumuksen kanssa!

Tähän aikaan alkavat viranomaisten sallimat väitelykokoukset. Siellä, noissa kokouksissa, kävi aivan selväksi, että „mustasotnialainen vaara“ on mielikuvitusta, että perustaistelua käydään kadettien ja

sosialidemokraattien välillä, ja se, joka menee sopimukseen kadettien kanssa, pettää sosialidemokratian. Menshevikkejä ei enää näy kokouksissa: he yrittivät pari kolme kertaa esiintyä kadettien puolesta, mutta saattoivat itsensä selvästi häpeään ja kätkeytyivät. Kadettien perässä juoksijat — menshevikit — ovat jo luottonsa menettäneet. Väittelyn areena on jäänyt bolshevikeille ja kadeteille. Kokoukset ovat kokonaan taistelua heidän välillään. Eserrät ja trudovikit hylkäävät neuvottelut kadettien kanssa. Kansansosialistit horjuvat. Bolshevikit asettuvat vaalitaistelun johtoon.

Missä olivat tähän aikaan menshevikit?

He neuvottelivat kadettien kanssa kolmesta edustajapaikasta. Tämä on uskomatonta, mutta se on tosiasia, ja meidän velvollisuutemme on sanoa avoimesti totuus julki.

Bolshevikit sanovat: alas kadettien hegemonia!

Mutta menshevikit hylkäävät tämän tunnuksen ja siten alistuvat kadettien hegemoniaan, laahustavat heidän perässään.

Tähän aikaan tapahtuvat vaalit työväenkuuriassa. Osoittautuu, että menshevistisissä piireissä työläiset olivat miltei kaikkialla valinneet valtuutetuiksi eserriä. „Me emme voi äänestää niitä, jotka tekevät sopimuksen kadettien kanssa, eserrät ovat sentään parempia kuin he“, — niin näkyvät työläiset sanoneen. Työläiset sanovat sosialidemokraatteja liberaaleiksi ja katsovat paremmaksi mennä porvarillisten demokraattien, eserrien mukana! Siihen on johtanut menshevikkien opportunisti!

Bolshevikit noudattavat edelleen leppymätöntä taktiikkaansa ja kutsuvat kaikkia vallankumouksellisia aineksia liittymään lujasti proletariaatin ympärille. Eserrät ja trudovikit yhtyvät avoimesti bolshevikkien tunnukseen: alas kadettien hegemonia! Kansansosialistit sanoutuvat irti kadeteista. Kaikille käy ilmeiseksi, että sopimus toisaalta sosialidemokratian ja toisaalta eserrien ja trudovikkien kanssa ei missään tapauksessa hajoita ääniä niin paljon, että mustasotnialaiset voittaisivat. Voitto tulee olemaan joko kadeteilla tai äärimmäisillä vasemmistolaisilla, — „mustasotnialainen vaara“ on mielikuvitusta.

Tähän aikaan kadetit keskeyttivät neuvottelut menshevikkien kanssa. Asia ei nähtävästi ottanut luistaakseen. Bolshevikit sitävastoin solmivat sopimuksen eserrien, trudovikkien ja kansansosialistien kanssa, eristivät kadetit ja aloittivat yleisen hyökkäyksen taantumusta ja kadetteja vastaan. Pietarissa julkaistiin kolme vaalilistaa: mustasotnialaisten, kadettien ja äärimmäisten vasemmistolaisten. Näin, vastoin menshevikkien tahtoa, toteutuivat bolshevikkien sanat kolmesta vaalilistasta.

Proletariaatin hylkääminä, kadettien nolaamina, eserrien ja trudovikkien naurunalaisiksi saattamina ja historian häpäiseminä menshevikit laskevat aseensa ja äänestävät äärimmäisten vasemmistolaisten listaa kadetteja vastaan. Menshevikkien Viipurinpuolen piiritoimikunta ilmoittaa avoimesti, että menshevikit tulevat äänestämään äärimmäisten vasemmistolaisten puolesta kadetteja vastaan.

Mutta se merkitsee, että menshevikit ovat kieltäneet „mustasotnialaisen vaaran“ olemassaolon, he ovat

hylänneet sopimuksen kadettien kanssa ja ryhtyneet kannattamaan bolshevikkien tunnusta — alas kadettien hegemonia!

Se merkitsee edelleen, että menshevikit ovat hylänneet oman taktiikkansa ja tunnustaneet avoimesti bolshevikkien taktiikan.

Se merkitsee lopuksi, että menshevikit ovat lakanneet kulkemasta kadettien perässä ja kulkevat nyt bolshevikkien perässä.

Vihdoin tapahtuivat vaalit, ja kävi selville, että Pietarissa ei oltu valittu ainoatakaan mustasotnia-laista!

-Näin osoittautui Pietarissa oikeaksi bolshevikkien taktiikka.

Näin menshevikit kärsivät tappion.

*Sanomalehti „Tshveni Tshovreba“
(„Elämämme“) 12 N:o 1,
helmikuun 18 pnä 1907*

Artikkeli ilman allekirjoitusta

Käännetty gruusian kielestä